

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: M. K.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2018 č. j. MPSV-2018/203759-923,
o příspěvku na bydlení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 8. 8. 2018 č. j. 764136/18/OT, kterým žalobkyni nebyla přiznána dávka státní sociální

Shodu s prvopisem potvrzuje

podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 7. 2018 podle ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů a výše uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobkyně v žalobě uvedla, že řádně osvědčila podmínky potřebné pro rozhodnutí o příspěvku na bydlení, předložila doklady osvědčující trvání nájemního vztahu, předložila nájemní smlouvu, potvrzení o nájemním poměru ze dne 23. 11. 2016, v němž je uvedeno, že nájemní smlouva je uzavřena na dobu určitou do 30. 11. 2017. Na uvedené adrese je hlášena k trvalému pobytu od roku 2014 dosud. Zcela jednoznačně tak prokázala existenci nájemního vztahu k bytu a splnila podmínky pro poskytnutí příspěvku na bydlení. Žalobkyně se dále vyjadřovala k doručování zásilky obsahující výzvu k vyklizení bytu a dovozovala, že zásilka jí byla doručena 4. 3. 2017, kdy si ji vyzvedla na poště. Žalobkyně rovněž poznamenala, že správnímu orgánu řádně doložila náklady na bydlení.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh správního řízení a zdůraznil, že nájemní smlouva mezi žalobkyní a pronajímatelem byla uzavřena na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015 a následně byla prodloužena do 30. 11. 2016. Dne 5. 12. 2016 žalobkyně doložila úřadu práce potvrzení o trvání nájemního vztahu ze dne 23. 11. 2016, potvrzené Statutárním městem Ostrava, městským obvodem Ostrava – Jih, odborem bytového hospodářství, dle něhož byl nájemní vztah prodloužen do 30. 11. 2017. Žalobkyně však od pronajímatele obdržela písemné upozornění k odstranění závadného chování a k dodržování platného a účinného domovního řádu, ze kterého je zřejmé, že nájemní smlouva uzavřená na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015 byla prodloužena pouze do 30. 11. 2016. Žalobkyně byla požádána o zpřístupnění bytu – žádost o zpřístupnění bytu ze dne 25. 1. 2017, v níž je uvedeno, že pokud žalobkyně neumožní provedení prohlídky bytu a společných prostor, může dojít ze strany pronajímatele k výpovědi z nájmu bytu. Z výzvy k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 je zřejmé, že nájemní vztah žalobkyni skončil ke dni 30. 11. 2016. O neprodloužení smlouvy rozhodla rada městského obvodu Ostrava – Jih usnesením č. 4184/100 ze dne 9. 2. 2017. Žalobkyně od 1. 12. 2016 užívá předmětný byt bez právního důvodu, proto ji pronajímatel vyzval k vyklizení bytu a k jeho předání ve lhůtě do 15 dnů od doručení výzvy. Výzva byla dle dodejky uložena u České pošty a připravena k vyzvednutí dne 17. 2. 2017. Z dodejky vyplývá, že zásilka byla uložena dne 17. 2. 2017. Z detailní informace k zásilkám ve sledování zásilek České pošty je uvedeno, že zásilka byla uložena dne 27. 2. 2017. Doručena byla 4. 3. 2017. Obě data, ať 17. 2. 2017 či 20. 2. 2017, prokazují, že pronajímatel žalobkyni ve stanovené lhůtě 3 měsíců, kdy mělo dojít ke skončení trvání nájmu, v souladu s uzavřenou nájemní smlouvou vyzval k vyklizení bytu. Žalobkyně od 1. 12. 2016 není nájemkyní bytu č. X na adrese A. X v O. – Z., byt užívá bez právního důvodu. Vzhledem k výše uvedenému, jí tedy od 1. 7. 2018 nárok na příspěvek na bydlení nevznikl. Žalovaný poznamenal, že u Okresního soudu v Ostravě proběhlo pod sp. zn. 61 C 120/2017 řízení ve věci vyklizení bytu. Žalobkyně proti rozsudku podala opravný prostředek. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 5. 2018 č. j. 71 Co 71/2018 rozsudek Okresního soudu v Ostravě potvrdil.
3. K jednání dne 28. 1. 2020 se žalobkyně nedostavila. Žalobkyně sice žádala o odročení jednání s odkazem na dočasnou pracovní neschopnost, ovšem z potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti neplyne, že by žalobkyně přes pracovní neschopnost nebyla

schopna se dostavit k soudu. Žádné jiné potvrzení lékaře žalobkyně soudu nedoložila. Naopak skutečnost plynoucí z potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti, totiž že žalobkyně má od počátku pracovní neschopnosti povolené vycházky, vypovídá o tom, že žalobkyně nebyla připoutána na lůžko a že nepochybně byla schopna se k soudu dostavit.

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 25. 7. 2018 podala žalobkyně žádost o příspěvek na bydlení s nárokem od 1. 7. 2018 a uvedla, že je nájemkyní bytu č. X na adrese A. X v O. – Z. K žádosti doložila nájemní smlouvu na předmětný byt uzavřenou na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015 a následně prodlouženou do 30. 11. 2016 a potvrzení o trvání nájemního vztahu ze dne 23. 11. 2016, vystavené. Statutárním městem Ostrava, městským obvodem Ostrava – Jih, odborem bytového hospodářství, jakožto pronajímatelem, dle něhož byl nájemní vztah prodloužen do 30. 11. 2017. Správní orgán měl k dispozici podklady od pronajímatele bytu z předchozích správních řízení, konkrétně přípis z 6. 3. 2017, v němž se konstatuje, že nájemní smlouva žalobkyně k předmětnému bytu nebyla od 1. 12. 2016 prodloužena a žalobkyni byla zaslána výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017, která je rovněž obsahem správního spisu. Ve výzvě k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 č. j. Jih/012111/17/OBH/Dra adresované žalobkyni se uvádí, že její nájemní poměr k předmětnému bytu skončil ke dni 30. 11. 2016, jelikož o neprodloužení nájemní smlouvy rozhodla rada Městského obvodu Ostrava – Jih usnesením č. 4184/100 ze dne 9. 2. 2017. Žalobkyni bylo sděleno, že od 1. 12. 2016 bydlí v bytě bez právního důvodu, proto ji pronajímatel vyzývá k vyklizení bytu a jeho předání zástupci pronajímatele ve lhůtě do 15 dnů od doručení výzvy. Správní spis obsahuje rovněž dodejku o doručování předmětné výzvy žalobkyni, z níž plyne, že zásilka byla uložena u pošty a připravena k vyzvednutí dne 17. 2. 2017, na dodejce je poznámka „odnos“. Žalobkyně si zásilku převzala až 4. 3. 2017.
5. Součástí správního spisu je i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018 č. j. 71 Co 71/2018-285, z něhož bylo zjištěno, že jím bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně (v uvedeném řízení v procesním postavení žalované) proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017 č. j. 61 C 120/2017-213, jímž okresní soud uložil žalobkyni povinnost vyklidit byt č. X v domě č. p.X na ulici A. v O., do 15 dnů od právní moci rozsudku a dále jí uložil povinnost zaplatit náklady řízení. Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 71 Co 71/2018-285 rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017 č. j. 61 C 120/2017-213 potvrdil vyjma lhůty k vyklizení, kterou změnil tak, že lhůtu k vyklizení stanovil v délce 1 měsíce od právní moci rozsudku a žalobkyni uložil povinnost zaplatit náklady řízení za řízení před okresním soudem a odvolací řízení. Soud kromě jiného dospěl k závěru, že nájem bytu dle nájemní smlouvy skončil 30. 11. 2016, Bytové družstvo A. X v O. – Z. splnilo zákonnou podmínku neumožňující obnovení nájmu dle § 2285 občanského zákoníku, když ve lhůtě 3 měsíců po dni, kdy měl dle nájemní smlouvy skončit, písemně vyzval žalobkyni k vyklizení předmětného bytu a tato výzva byla doručena žalobkyni 20. 2. 2017. Dále učinil závěr, že vzhledem k tomu, že žalobkyně užívá předmětný byt i po skončení nájemního poměru, rozhodl okresní soud správně, když ji zavázal k vyklizení bytu. V podrobnostech pak odkázal na správné závěry okresního soudu. Současně odůvodnil lhůtu k vyklizení bytu. Podrobně se také zabýval okolnostmi ve vztahu k doručování výzvy k vyklizení bytu se závěrem, že ze sdělení České pošty, s.

p. Ostrava ze dne 25. 10. 2017 bylo zjištěno, že předmětnou zásilku obsahující výzvu k vyklizení bytu předala doručovatelka dne 17. 2. 2017 k uložení na poštu na Ostrava 4, protože zde měla adresátka – žalobkyně zřízenou odnášku. Úložní doba zásilky měla být do 7. 3. 2017. Z fotokopie dodejky bylo zjištěno, že původní údaj o uložení zásilky byl opraven Českou poštou, s. p. z data 17. 2. 2017 na datum 20. 2. 2017. Oprava byla provedena 26. 3. 2018. Z detailních informací k zásilce X soud zjistil, že zásilka byla uložena 20. 2. 2017 – sjednaná výhrada odnášky do 7. 3. 2017, dodána byla 4. 3. 2017. Krajský soud učinil závěr, že doplnění dokazování odstranilo rozpor v údajích České pošty ohledně data uložení předmětné zásilky na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování, tj. sjednáním odnášky, která znamená, že na základě písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny (zde u pošty Ostrava 4), aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (viz § 21 odst. 1 věta první vyhl. č. 464/2012 Sb., ve znění platném v době doručování). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle citovaného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.

6. Správní orgán I. stupně Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě rozhodnutím ze dne 8. 8. 2018 č. j. 764136/18/OT nepřiznal žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 1. 7. 2018 se závěrem, že žalobkyně již není nájemkyní předmětného bytu č. X na adrese A. X v O. – Z., jelikož nájemní vztah k bytu jí skončil 30. 11. 2016. Správní orgán dovodil, že výzva k vyklizení bytu byla žalobkyni doručena fikcí dne 27. 2. 2017. Od 1. 12. 2016 žalobkyně užívá bez právního důvodu. Protože nájemní poměr ke dni 30. 11. 2016 zanikl, žalobkyně nesplňuje podmínky stanovené § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů týkající se předmětu této dávky.
7. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně učinil závěr, že žalobkyni nebyla prodloužena nájemní smlouva od 1. 12. 2016, nájemní vztah skončil ke dni 30. 11. 2016, tříměsíční lhůta pro zaslání výzvy k vyklizení bytu začala běžet od 1. 12. 2016 a skončila 28. 2. 2017. Žalovaný odkázal na § 24 odst. 1 správního řádu a učinil dále závěr, že výzva k vyklizení bytu byla žalobkyni doručena před uplynutím lhůty dané § 2285 občanského zákoníku. Od 1. 12. 2016 žalobkyně není nájemkyní předmětného bytu, užívá jej bez právního důvodu, a proto ji od 1. 7. 2018 nárok na příspěvek na bydlení nevznikl. K námitce žalobkyně, že doložila potvrzení o trvání nájemního vztahu, v němž se konstatuje, že tento trvá do 30. 11. 2017, žalovaný uvedl, že toto nelze zohlednit, neboť z další spisové dokumentace jednoznačně vyplývá, že žalobkyni nájemní vztah prodloužen nebyl a zároveň byla vyzvána k vyklizení předmětného bytu.
8. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobkyní navržené důkazy, neboť považuje za pravomocně rozhodnutou předběžnou otázku řešenou soudy v řízení vedeném u Okresního soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 61 C 120/2017 a odvolacím soudem ve věci č. j. 71 Co 71/2018 v řízení o vyklizení bytu č. X v domě č. X v O. na ulici A., tedy bytu ve vztahu, k němuž žalobkyně žádala o příspěvek na bydlení s nárokem od 1. 2. 2017, o tom, zda a kdy skončil nájemní poměr žalobkyně k označenému bytu. Odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu např. rozsudky ve věci sp. zn. 26 Cdo

131/2005, 21 Cdo 1382/2002 soud v této věci činí závěr, že rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017 č. j. 61 C 120/2007-213 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.5.2018 č. j. 71 Co 71/2018-285, v němž byla řešena otázka existence nájmu žalobkyně k předmětnému bytu a trvání nájemního poměru žalobkyně k bytu se závěrem, že nájemní poměr žalobkyně k označenému bytu skončil 30. 11. 2016, je ve smyslu § 159a odst. 1, 4 o.s.ř. závazný pro účastníky řízení i pro všechny orgány, tedy i pro tento soud v jiném řízení, v němž je rovněž jako předběžná řešena otázka, do kdy trval nájemní poměr žalobkyně k předmětnému bytu. Ve shodě s judikaturou Nejvyššího soudu soud konstatuje, že na uvedený závěr nemá vliv okolnost, že ve výroku rozsudku Okresního soudu v Ostravě ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě nebyla otázka existence nájmu výslovně řešena, jelikož výrok o vyklizení bytu je třeba posoudit v souvislosti s jeho odůvodněním. Bylo-li tedy v uvedeném soudním řízení pravomocně rozhodnuto o povinnosti žalobkyně předmětný byt vyklidit v důsledku závěru, že její nájemní poměr k bytu skončil 30.11.2016, je tímto závěrem vázán i soud v tomto řízení.

9. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění do 31. 12. 2017, nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30 a na území hlavního města Praha koeficientu 0,35, a b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Praha koeficientu 0,35, není vyšší, než částka normativních nákladů na bydlení.
10. V posuzované věci žalobkyně uplatnila nárok na příspěvek na bydlení od 1. 7. 2018. Žalobkyně k tomuto datu již nebyla nájemkyní bytu, jelikož nájemní vztah skončil 30. 11. 2016. Závěr správních orgánů, že jí nárok na příspěvek na bydlení od 1. 7. 2018 pro nesplnění podmínek § 24 odst. 1 správního řádu nevznikl, je správný. Základní podmínkou nároku na příspěvek na bydlení vyjádřenou v ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře je totiž vlastnictví bytu žadatele o tento příspěvek nebo alespoň skutečnost, že je nájemcem bytu, v němž je hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastnící, ani nájemkyní předmětného bytu, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s.ř.s.
12. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.01.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně